

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 18. novembra 2020 *

„Predhodno odločanje – Intelktualna lastnina – Pravice, sorodne avtorski pravici – Direktiva 92/100/EGS – Člen 8(2) – Direktiva 2006/115/ES – Člen 8(2) – Priobčitev javnosti avdiovizualnega dela, v katerega je vključen fonogram ali reprodukcija fonograma – Enkratno pravično nadomestilo“

V zadevi C-147/19,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) z odločbo z dne 13. februarja 2019, ki je na Sodišče prispela 20. februarja 2019, v postopku

Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA

proti

Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI),

Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE),

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi E. Regan, predsednik senata, M. Ilešič (poročevalec), E. Juhász, C. Lycourgos in I. Jarukaitis, sodniki,

generalni pravobranilec: E. Tanchev,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 30. januarja 2020,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA C. Aguilar Fernández, L. J. Vidal Calvo in M. González Gordon, abogados,
- za Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) J. J. Marín López, abogado,
- za Artistas Intérpretes o Ejecutantes Sociedad de Gestión de España (AIE) A. López Sánchez, abogado,
- za špansko vlado sprva A. Rubio González, nato S. Jiménez García, agenta,

* Jezik postopka: španščina.

– za Evropsko komisijo É. Gippini Fournier in J. Samnadda, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. julija 2020

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 8(2) Direktive Sveta 92/100/EGS z dne 19. novembra 1992 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 120) in člena 8(2) Direktive 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine (UL 2006, L 376, str. 28).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbo Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación SA (v nadaljevanju: Atresmedia), podjetjem, ki ima v lasti več televizijskih kanalov, na eni strani ter Asociación de Gestión de Derechos Intelectuales (AGEDI) in Artistas Intérpretes o Ejecutantes, Sociedad de Gestión de España (AIE), subjektoma, ki upravljata pravice intelektualne lastnine proizvajalcev fonogramov oziroma take pravice izvajalcev, na drugi strani, v zvezi s tem, ali mora družba Atresmedia zaradi tega, ker na televizijskih kanalih, ki jih upravlja, razširja avdiovizualna dela, v katera so vključeni fonogrami, plačati enkratno pravično nadomestilo.

Pravni okvir

Mednarodno pravo

Dunajska konvencija o pravu mednarodnih pogodb

- 3 Člen 31(2)(a) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb z dne 23. maja 1969 (*Recueil des traités des Nations unies*, zv. 1155, str. 331) določa:

„Za razlago mednarodne pogodbe kontekst poleg besedila, vključno z uvodom in prilogami, zajema:

(a) vsak dogovor v zvezi z mednarodno pogodbo, ki ga ob njeni sklenitvi dosežejo vse pogodbenice;

[...]“

Rimska konvencija

- 4 Evropska unija ni pogodbenica Mednarodne konvencije za varstvo izvajalcev, proizvajalcev fonogramov in radiodifuznih organizacij, sprejete v Rimu 26. oktobra 1961 (v nadaljevanju: Rimska konvencija), so pa pogodbenice vse države članice Unije, razen Republike Malte.
- 5 Člen 3 navedene konvencije določa:

„Za namene te konvencije:

[...]

(b) ‚fonogram‘ pomeni vsak izključno slušni posnetek zvokov izvedbe ali drugih zvokov;

[...]

(e) ‚reproduciranje‘ pomeni izdelavo kopije ali kopij posnetka;

[...]“

WPPT

- 6 Svetovna organizacija za intelektualno lastnino (WIPO) je 20. decembra 1996 sprejela Pogodbo WIPO o avtorski pravici in Pogodbo WIPO o izvedbah in fonogramih (v nadaljevanju: WPPT). Ti pogodbi sta bili v imenu Evropske skupnosti potrjeni s Sklepom Sveta 2000/278/ES z dne 16. marca 2000 o sprejetju Pogodbe WIPO o avtorski pravici in Pogodbe WIPO o izvedbah in fonogramih v imenu Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 33, str. 208) in sta za Unijo začeli veljati 14. marca 2010.

- 7 Člen 2(b) WPPT določa:

„Za namene te pogodbe:

[...]

(b) ‚fonogram‘ pomeni posnetek zvokov izvedbe ali drugih zvokov oziroma njihovih nadomestkov, razen če je v obliki posnetka, ki je vključen v kinematografskem ali drugem avdiovizualnem delu.“

- 8 Na diplomatski konferenci o nekaterih vprašanjih avtorske in sorodnih pravic z dne 20. decembra 1996 je bila sprejeta naslednja dogovorjena izjava glede člena 2(b) WPPT:

„Dogovorjeno je, da opredelitev pojma fonogram v členu 2(b) ne pomeni, da na pravice na fonogram[u] na kakršen koli način vpliva vključenost v kinematografskem ali drugem avdiovizualnem delu.“

Pravo Unije

Direktiva 92/100

- 9 V sedmi in deseti uvodni izjavi Direktive 92/100 je bilo navedeno:

„ker je za ustvarjalno in umetniško delo avtorjev in izvajalcev nujno potreben primeren dohodek kot osnova za nadaljnje ustvarjalno in umetniško delo in ker so investicije, ki jih zahteva proizvodnja fonogramov in produkcija filmov, še posebej visoke in tvegane; ker je možnost zagotovitve tega dohodka in povračila investicij mogoče učinkovito zagotoviti le z ustreznim pravnim varstvom imetnikov pravic;

[...]

ker je treba zakonodajo držav članic prilagoditi tako, da ta ne nasprotuje mednarodnim konvencijam, na katerih temeljijo mnogi zakoni držav članic o avtorski in sorodnih pravicah“.

- 10 Člen 8 te direktive, naslovljen „Oddajanje in priobčitev javnosti“, je v odstavku 2 določal:

„Države članice predvidijo pravico, s katero zagotovijo, da uporabnik plača enkratno pravično nadomestilo, če se fonogram, objavljen v komercialne namene, ali reprodukcija takšnega fonograma uporablja za brezžično oddajanje ali za kakršno koli priobčitev javnosti, ter zagotovijo, da se to nadomestilo razdeli med zadevne izvajalce in proizvajalce fonogramov. Države članice lahko, če ni dogovora med izvajalci in proizvajalci fonogramov, določijo pogoje glede medsebojne delitve nadomestila.“

- 11 Direktiva 92/48 je bila kodificirana in razveljavljena z Direktivo 2006/115.

Direktiva 2001/29/ES

- 12 Člen 2 Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230), naslovljen „Pravica reproduciranja“, določa:

„Države članice predvidijo za spodaj naštete izključno pravico, da dovolijo ali prepovedo, neposredno ali posredno, začasno ali stalno, reproduciranje na vsak način in v vsaki obliki, v celoti ali deloma:

- (a) avtorjem za njihova dela;
- (b) izvajalcem za posnetke njihovih nastopov;
- (c) proizvajalcem fonogramov za njihove fonograme;

[...]“

Direktiva 2006/115

- 13 V uvodnih izjavah 5 in 7 Direktive 2006/115 je navedeno:

„(5) Za ustvarjalno in umetniško delo avtorjev in izvajalcev je nujno potreben primeren dohodek kot osnova za nadaljnje ustvarjalno in umetniško delo, investicije, ki jih zahteva proizvodnja fonogramov in produciranje filmov, pa so še posebej visoke in tvegane. Možnost zagotovitve tega dohodka in povračila investicij je mogoče učinkovito zagotoviti le z ustreznim pravnim varstvom imetnikov pravic.

[...]

(7) Zakonodajo držav članic bi bilo treba približati tako, da ta ne nasprotuje mednarodnim konvencijam, na katerih temelji zakonodaja držav članic o avtorski in sorodnih pravicah.“

- 14 Besedilo člena 8(2) Direktive 2006/115 je enako besedilu člena 8(2) Direktive 92/100.

Špansko pravo

- 15 Člen 108(4) Real Decreto Legislativo 1/1996, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley de Propiedad Intelectual, regularizando, aclarando y armonizando las disposiciones legales vigentes sobre la materia (kraljeva zakonska uredba 1/1996 o potrditvi kodificiranega besedila zakona o intelektualni

lastnini, ki določa, pojasnjuje in usklajuje veljavne zakonske določbe s tega področja) z dne 12. aprila 1996 (BOE št. 97 z dne 22. aprila 1996, str. 14369), v različici, ki se uporablja v sporu o glavni stvari (v nadaljevanju: zakon o intelektualni lastnini), določa:

„Če se fonogram, objavljen v komercialne namene, ali reprodukcija takšnega fonograma uporabljata za kakršno koli priobčitev javnosti, morajo njuni uporabniki plačati enkratno pravično nadomestilo izvajalcem in proizvajalcem fonogramov, med katere se to nadomestilo razdeli. Če se o tej razdelitvi ne dogovorijo, se ta opravi po enakih delih [...].“

16 Člen 114(1) zakona o intelektualni lastnini določa:

„Fonogram pomeni vsak izključno slušni posnetek zvokov izvedbe ali drugih zvokov.“

17 Besedilo člena 116(2) zakona o intelektualni lastnini, ki je umeščen pod naslov, ki ureja pravice proizvajalcev fonogramov, je enako besedilu člena 108(4) tega zakona.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

18 Subjekta AGEDI in AIE sta 29. julija 2010 na Juzgado de lo Mercantil núm. 4 Bis de Madrid (sodišče za gospodarske spore v Madridu, Španija) vložila tožbo proti družbi Atresmedia za plačilo nadomestila za dejanja priobčitve javnosti fonogramov, objavljenih v komercialne namene, ali za njihovo reproduciranje med 1. junijem 2003 in 31. decembrom 2009 na televizijskih kanalih, s katerimi upravlja družba Atresmedia, ter za reproduciranje fonogramov, ki je bilo brez dovoljenja opravljeno za namene teh dejanj priobčitve javnosti.

19 Ker je Juzgado de lo Mercantil de Madrid (sodišče za gospodarske spore v Madridu) presodilo, da je ta tožba neutemeljena, sta subjekta AGEDI in AIE zoper sodbo tega sodišča vložila pritožbo pri Audiencia Provincial de Madrid (pokrajinsko sodišče v Madridu, Španija), ki je to sodbo v celoti razveljavilo in njuni pritožbi v celoti ugodilo.

20 Družba Atresmedia je zoper sodbo Audiencia Provincial de Madrid (pokrajinsko sodišče v Madridu) vložila kasacijsko pritožbo pri predložitvenem sodišču.

21 To sodišče navaja, da se pritožba nanaša izključno na vprašanje, ali je zaradi tega, ker je družba Atresmedia na svojih televizijskih kanalih avdiovizualna dela priobčila javnosti, nastala pravica do enkratnega pravičnega nadomestila, ki je v španskem pravu določeno v členu 108(4) in členu 116(2) zakona o intelektualni lastnini, ki v pravu Unije ustrezata členu 8(2) Direktive 92/100 in členu 8(2) Direktive 2006/115. Navedeno sodišče zlasti navaja, da mora ugotoviti, ali lahko izvajalci in proizvajalci fonogramov od trenutka, ko je bil fonogram objavljen v komercialne namene ali je bila reprodukcija tega fonograma vključena ali „sinhronizirana“ v avdiovizualni posnetek, ki vsebuje zapis nekega avdiovizualnega dela, zahtevajo to enkratno pravično nadomestilo.

22 Isto sodišče dodaja, da subjekta AGEDI in AIE od družbe Atresmedia zahtevata odškodnino zaradi priobčitve avdiovizualnih del javnosti med 1. junijem 2003 in 31. decembrom 2009, zato se za spor o glavni stvari *ratione temporis* uporabljata tako Direktiva 92/100 kot Direktiva 2006/115.

23 V teh okoliščinah je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je s pojmom ‚reprodukcija fonograma, objavljenega v komercialne namene‘, iz člena 8(2) direktiv 92/100 in 2006/115 zajeta reprodukcija fonograma, objavljenega v komercialne namene, v avdiovizualnem posnetku, ki vsebuje zapis avdiovizualnega dela?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali mora enkratno pravično nadomestilo iz člena 8(2) navedenih direktiv plačati subjekt, ki izvaja storitve razširjanja televizijskih programov, ki za kakršno koli priobčitev javnosti uporabi avdiovizualni posnetek, ki vsebuje zapis kinematografskega ali avdiovizualnega dela, v katerem je bil reproduciran fonogram, objavljen v komercialne namene?“

Vprašnji za predhodno odločanje

- 24 Najprej je treba ugotoviti, da v postopku v glavni stvari ni sporno, da so bili fonogrami, objavljeni v komercialne namene, ali reprodukcije teh fonogramov vključeni v avdiovizualne posnetke, ki vsebujejo zapise avdiovizualnih del, ti avdiovizualni posnetki pa so bili kasneje priobčeni javnosti na televizijskih kanalih, ki jih ima družba Atresmedia.
- 25 V zvezi s tem je treba navesti, da se poizvedovanje predložitvenega sodišča ne nanaša na reproduciranje takih fonogramov ob njihovi vključitvi v navedene avdiovizualne posnetke. To sodišče namreč pojasnjuje, da je bila taka vključitev opravljena z dovoljenjem imetnikov zadevnih pravic in v zameno za nadomestilo, ki je bilo tem imetnikom izplačano v skladu z veljavnimi pogodbenimi dogovori.
- 26 Glede na to želi to sodišče izvedeti, ali morajo izvajalci in proizvajalci zadevnih fonogramov prejeti enkratno pravično nadomestilo iz člena 8(2) Direktive 92/100 in člena 8(2) Direktive 2006/115, če se taki avdiovizualni posnetki nato priobčijo javnosti.
- 27 V teh okoliščinah je treba šteti, da predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8(2) Direktive 92/100 in člen 8(2) Direktive 2006/115 razlagati tako, da mora uporabnik, če javnosti priobči avdiovizualni posnetek, ki vsebuje zapis avdiovizualnega dela, v katerega je bil vključen fonogram ali reprodukcija tega fonograma, plačati enkratno pravično nadomestilo iz teh določb.
- 28 Treba je spomniti, da člen 8(2) Direktive 92/100 in člen 8(2) Direktive 2006/115 določata, da države članice predvidijo pravico, s katero zagotovijo, da uporabnik plača enkratno pravično nadomestilo, če se fonogram, objavljen v komercialne namene, ali reprodukcija takšnega fonograma uporablja za brezplačno oddajanje ali za kakršno koli priobčitev javnosti.
- 29 Kot je imelo Sodišče že priložnost opozoriti, je to nadomestilo protidajatev za uporabo komercialnega fonograma ob takem radiodifuznem oddajanju ali priobčitvi javnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 6. februarja 2003, SENA, C-245/00, EU:C:2003:68, točka 37, in z dne 14. julija 2005, Lagardère Active Broadcast, C-192/04, EU:C:2005:475, točka 50).
- 30 Ti določbi tako osebam iz teh določb podelujeta pravico do nadomestila, ki nastane z radiodifuznim oddajanjem ali priobčitvijo javnosti izvedbe dela, posnete na fonogramu, ki je bil objavljen v komercialne namene, ali na reprodukciji takega fonograma (glej v tem smislu sodbo z dne 8. septembra 2020, Recorded Artists Actors Performers, C-265/19, EU:C:2020:677, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 31 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, ali je treba avdiovizualni posnetek, ki vsebuje zapis avdiovizualnega dela, kot je ta iz točke 27 te sodbe, opredeliti kot „fonogram“ ali „reprodukcijo takšnega fonograma“ v smislu člena 8(2) Direktive 92/100 ali člena 8(2) Direktive 2006/115.
- 32 Na prvem mestu je treba poudariti, da niti direktivi 92/100 in 2006/115 niti druge direktive Unije na področju avtorskega prava ne opredeljujejo pojma „fonogram“ in v zvezi z določitvijo vsebine tega pojma tudi ne vsebujejo izrecnega napotila na pravo držav članic.

- 33 V skladu z ustaljeno sodno prakso je treba izraze iz določbe prava Unije, ki za določitev svojega pomena in obsega ne napotuje izrecno na pravo držav članic, običajno v vsej Uniji razlagati avtonomno in enotno, pri čemer je treba upoštevati besedilo te določbe, kontekst, v katerega je umeščena, in cilje, ki se uresničujejo z ureditvijo, katere del je (sodba z dne 8. septembra 2020, Recorded Artists Actors Performers, C-265/19, EU:C:2020:677, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 34 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je treba določbe Direktive 92/100 in Direktive 2006/115 razlagati ob upoštevanju mednarodnega prava, zlasti pa prava, ki izhaja iz mednarodnih pogodb, ki se želijo s tema instrumentoma izvajati, kot je izrecno navedeno v deseti uvodni izjavi Direktive 92/100 in uvodni izjavi 7 Direktive 2006/115 (glej v tem smislu sodbo z dne 8. septembra 2020, Recorded Artists Actors Performers, C-265/19, EU:C:2020:677, točka 51 in navedena sodna praksa).
- 35 Kot pa je generalni pravobranilec navedel v točki 36 sklepnih predlogov, je iz obrazložitvenega memoranduma k predlogu Direktive Sveta o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o nekaterih sorodnih pravicah (COM(90) 586 final), ki je bil pripravljen pred sprejetjem Direktive 92/100, razvidno, da je bilo treba zaradi tega, ker so bili izrazi, uporabljeni v tej direktivi, temeljni izrazi na področju avtorske in sorodnih pravic in ker je bil njihov pomen v pravu mednarodnih pogodb že v veliki meri posredno usklajen, v tej direktivi uporabljati pojme, ki so uporabljeni zlasti v Rimski konvenciji.
- 36 Določbe te konvencije niso del pravnega reda Unije, ker Unija ni pogodbenica navedene konvencije. Vendar pa je Sodišče že opozorilo, da ima Rimska konvencija posredne učinke na Unijo (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, točki 42 in 50).
- 37 V skladu z besedilom člena 3(b) Rimske konvencije je pojem „fonogram“ opredeljen kot vsak „izključno zvočni“ posnetek zvokov izvedbe ali drugih zvokov. Iz tega izhaja, da s tem pojmom ne more biti zajet posnetek slik in zvokov, saj takega posnetka ni mogoče opredeliti kot „izključno zvočnega“.
- 38 Poleg tega je treba spomniti, da je treba pojem „fonogram“, ki ga vsebuje člen 8(2) Direktive 2006/115, ki je, ne da bi bilo njegovo besedilo spremenjeno, nadomestil člen 8(2) Direktive 92/100, razlagati ob upoštevanju enakega pojma, ki ga vsebuje WPPT (glej v tem smislu sodbi z dne 15. marca 2012, Phonographic Performance (Ireland), C-162/10, EU:C:2012:141, točka 58, in z dne 8. septembra 2020, Recorded Artists Actors Performers, C-265/19, EU:C:2020:677, točka 62), saj so določbe te pogodbe sestavni del pravnega reda Unije in se zato v tem pravnem redu uporabljajo (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2012, SCF, C-135/10, EU:C:2012:140, točki 38 in 39).
- 39 V skladu s členom 2(b) WPPT pa „fonogram“ pomeni „posnetek zvokov izvedbe ali drugih zvokov oziroma njihovih nadomestkov, razen če je v obliki posnetka, ki je vključen v kinematografskem ali drugem avdiovizualnem delu“.
- 40 V zvezi s tem iz „Vodnika po pogodbah o avtorski in sorodnih pravicah, v zvezi s katerimi izvaja upravne naloge WIPO“, razlagalnega dokumenta, ki ga je pripravila WIPO in ki je, čeprav ni pravno zavezujoč, v pomoč pri razlagi WPPT (glej po analogiji v zvezi z Vodnikom k Bernski konvenciji za varstvo književnih in umetniških del (Pariški akt z dne 24. julija 1971), v različici, ki izhaja iz spremembe z dne 28. septembra 1979, sodbo z dne 4. oktobra 2011, Football Association Premier League in drugi, C-403/08 in C-429/08, EU:C:2011:631, točka 201 in navedena sodna praksa), izhaja, da je bila v WPPT posodobljena opredelitev „fonograma“ iz člena 3(b) Rimske konvencije, med drugim tako, da „je treba v primeru, ko avdiovizualni posnetek nima statusa dela, posnetek zvokov izvedbe ali drugih zvokov oziroma njihovih nadomestkov, ki je vključen v tak avdiovizualni posnetek, šteti kot „fonogram“, kar je v točki 50 sklepnih predlogov v bistvu opozoril tudi generalni pravobranilec.
- 41 Zato je treba šteti, da tako besedilo člena 2(b) WPPT kot dokument iz prejšnje točke izključujeta možnost, da bi posnetek zvokov, ki je vključen v kinematografsko ali drugo avdiovizualno delo, lahko spadal pod pojem „fonogram“ v smislu te določbe.

- 42 Res je, kot so poudarili subjekta AGEDI in AIE ter španska vlada, da je v dogovorjeni izjavi glede člena 2(b)WPPT, ki je bila sprejeta na diplomatski konferenci o nekaterih vprašanih avtorske in sorodnih pravic z dne 20. decembra 1996 in ki je v skladu s členom 31(2)(a) Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb bistven element za razlago te določbe, navedeno, da „opredelitev pojma fonogram v členu 2(b) ne pomeni, da na pravice na fonogram[u] na kakršen koli način vpliva vključenost v kinematografskem ali drugem avdiovizualnem delu“.
- 43 Vendar ta dogovorjena izjava ne more omajati zgornjih ugotovitev.
- 44 Iz navedene dogovorjene izjave je namreč mogoče sklepati, da fonogram, ki je vključen v kinematografsko ali drugo avdiovizualno delo, izgubi status „fonograma“, ker je del takega dela, ne da bi ta okoliščina kakor koli vplivala na pravice na tem fonogramu v primeru njegove uporabe neodvisno od zadevnega dela.
- 45 To razlago poleg tega potrjuje dokument, naveden v točki 40 te sodbe, iz katerega izhaja, da je namen te dogovorjene izjave pojasniti, da „se lahko fonogrami v [kinematografskih ali drugih avdiovizualnih delih] uporabljajo samo na podlagi ustreznih pogodbenih dogovorov, pri čemer se ustrezno upoštevajo pravice proizvajalcev fonogramov iz [WPPT]. Če se ponovno uporabijo neodvisno od avdiovizualnega dela, jih je treba šteti za fonograme.“
- 46 V obravnavanem primeru je bilo, po eni strani, v točki 25 te sodbe že navedeno, da je bila vključitev fonogramov iz postopka v glavni stvari v avdiovizualna dela opravljena z dovoljenjem imetnikov zadevnih pravic in v zameno za nadomestilo, ki je bilo tem imetnikom izplačano v skladu z veljavnimi pogodbenimi dogovori. Po drugi strani se nikjer ne zatrjuje, da so bili ti fonogrami ponovno uporabljeni neodvisno od avdiovizualnega dela, v katero so bili vključeni.
- 47 V teh okoliščinah je treba šteti, da avdiovizualnega posnetka, ki vsebuje zapis avdiovizualnega dela, ni mogoče opredeliti kot „fonogram“ v smislu člena 8(2) Direktive 92/100 ali člena 8(2) Direktive 2006/115.
- 48 Na drugem mestu je treba v zvezi s pojmom „reprodukcija fonograma“ v smislu teh določb, ki ni opredeljen v teh direktivah – ki v zvezi z opredelitvijo vsebine tega pojma tudi ne napotujeta izrecno na pravo držav članic – ugotoviti, da je v členu 3(e) Rimske konvencije, ki ga je treba upoštevati iz razlogov, navedenih v točkah od 34 do 36 te sodbe, „reproduciranje“ opredeljeno kot „izdelava kopije ali kopij posnetka“.
- 49 Vendar je treba ugotoviti, da se ta opredelitev nanaša na izdelavo reprodukcije zadevnega posnetka, kot je v bistvu navedel generalni pravobranilec v točki 71 sklepnih predlogov.
- 50 Za tako dejanje, ki je predmet pravice preventivne narave iz člena 2 Direktive 2001/29, ne veljajo določbe člena 8(2) Direktive 92/100 in člena 8(2) Direktive 2006/115, ki ne določajo take pravice preventivne narave, temveč pravico do nadomestila, ki nastane, kot je bilo navedeno v točki 30 te sodbe, s tem, da se javnosti priobči izvedba dela, posneta na fonogramu ali na reprodukciji fonograma, pri čemer je treba v okviru teh določb tako reprodukcijo šteti za kopijo fonograma, ki je posledica dejanja reproduciranja.
- 51 Ker pa iz razlogov, navedenih v točkah od 34 do 41 te sodbe, avdiovizualnega posnetka, ki vsebuje zapis avdiovizualnega dela, ni mogoče opredeliti kot „fonogram“ v smislu člena 8(2) Direktive 92/100 ali člena 8(2) Direktive 2006/115, tak posnetek iz istih razlogov tudi ne more biti kopija tega fonograma in zato ne more biti zajet s pojmom „reprodukcija“ tega fonograma v smislu teh določb.
- 52 V teh okoliščinah je treba šteti, da avdiovizualnega posnetka, ki vsebuje zapis avdiovizualnega dela, ni mogoče opredeliti kot „fonogram“ ali kot „reprodukcijo takšnega fonograma“ v smislu člena 8(2) Direktive 92/100 ali člena 8(2) Direktive 2006/115.

- 53 Iz tega sledi, da s priobčitvijo takega posnetka javnosti ne nastane pravica do nadomestila iz teh določb.
- 54 Dodati je treba, da taka razlaga ni v nasprotju s cilji Direktive 92/100 ali Direktive 2006/115, ki so navedeni v sedmi uvodni izjavi Direktive 92/100 in uvodni izjavi 5 Direktive 2006/115, da se zagotovi nepretrganost ustvarjalnega in umetniškega dela avtorjev in izvajalcev, tako da se določi harmonizirano pravno varstvo, ki zagotavlja možnost prejemanja primernega dohodka in povračila naložb, ter da se s tem omogoči ustrezno ravnovesje med interesi izvajalcev in proizvajalcev fonogramov, da prejmejo nadomestilo iz naslova radiodifuznega oddajanja določenega fonograma, in interesom tretjih, da lahko ta fonogram radiodifuzno oddajajo ali ga priobčijo javnosti pod razumnimi pogoji (glej v tem smislu sodbo z dne 6. februarja 2003, SENA, C-245/00, EU:C:2003:68, točka 36).
- 55 V okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, je namreč treba te cilje doseči tako, da se ob vključitvi fonogramov ali reprodukcij teh fonogramov v zadevna avdiovizualna dela sklene ustrezna pogodba med imetnikom pravic na fonogramih in proizvajalcem takih del, tako da se nadomestilo za sorodne pravice na fonogramih ob taki vključitvi izplača v skladu s tako pogodbo.
- 56 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na postavljeni vprašanji odgovoriti, da je treba člen 8(2) Direktive 92/100 in člen 8(2) Direktive 2006/115 razlagati tako, da uporabniku, če ta javnosti priobči avdiovizualni posnetek, ki vsebuje zapis avdiovizualnega dela, v katerega je bil vključen fonogram ali reprodukcija tega fonograma, ni treba plačati enkratnega pravičnega nadomestila iz teh določb.

Stroški

- 57 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člen 8(2) Direktive Sveta 92/100/EGS z dne 19. novembra 1992 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski, na področju intelektualne lastnine in člen 8(2) Direktive 2006/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o pravici dajanja v najem in pravici posojanja ter o določenih pravicah, sorodnih avtorski pravici, na področju intelektualne lastnine je treba razlagati tako, da uporabniku, če ta javnosti priobči avdiovizualni posnetek, ki vsebuje zapis avdiovizualnega dela, v katerega je bil vključen fonogram ali reprodukcija tega fonograma, ni treba plačati enkratnega pravičnega nadomestila iz teh določb.

Podpisi